

Janáčkova akademie múzických umění v Brně
Beethovenova 2, 662 15 Brno
Hudební fakulta JAMU, Komenského nám. 6, 662 15 Brno
Studijní program – Hudební umění – P8201

V souladu s § 80 odst. 2 zákona č. 111/1998 Sb. žádáme o prodloužení platnosti akreditace doktorského studijního programu Hudební umění - obory :

Interpretace a teorie interpretace

Kompozice a teorie kompozice

Interpretace a teorie interpretace

Pro uvedené obory navrhujeme ustavení společné oborové rady pro hudební fakulty JAMU a AMU, složené z profesorů a docentů obou fakult a dalších významných osobností oboru. Za účelem garance teoretické složky jsou v návrhu složení oborové rady rovněž odborníci hudebně teoretického zaměření.

HF JAMU Brno

prof. Bohumil Smejkal

prof. PhDr. Jindřiška Bártová

doc. Barbara Maria Willi

doc. Josef Pančík

prof. Jindřich Petráš

HAMU Praha

prof. Jiří Hlaváč

prof. Josef Chuchro

prof. Jiří Chvála

prof. Ivan Klánský

prof. PhDr. Jan Vičar, CSc.

Doktorské studium interpretačních oborů je určeno absolventům magisterského studia jednotlivých specializací, kteří vyhoví náročným podmínkám přijímacího řízení.

Disertační práci se rozumí realizace závažného hudebně interpretačního projektu a samostatná písemná práce v rozsahu nejméně 60 stran (bez příp. notových příkladů, přehledů, grafů apod.), která je zaměřena k dosud neřešeným otázkám oborů interpretačního umění.

Školitel je navrhován z okruhu uměleckých osobností oboru a s ohledem na téma a zaměření uměleckého projektu disertační práce.

V souvislosti s teoretickou složkou kooperuje v konzultačním smyslu oborová rada s Katedrou hudebních a humanitních věd HF JAMU, na obou fakultách pak s teoreticky zaměřenými odborníky příslušných kateder. Tito odborníci se vyjadřují k formulaci zadání a mohou doporučit doplnění, rozšíření nebo jiné úpravy. Kromě toho doporučují formu teoretického studia a dílčích teoretických zkoušek v rámci individuálního studijního plánu doktoranda (např. studijní literaturu k problematice tématu, návštěvu speciálních teoretických přednášek, seminářů apod.) a celkově garantují teoretickou úroveň studia.

Obory interpretace:

Dirigování orchestru

Dirigování sboru

Zpěv

Operní režie

Hra na klavír

Hra na varhany

Hra na cembalo

Hra na housle

Hra na violu

Hra na violoncello

Hra na kontrabas

Hra na flétnu

Hra na hoboj

Hra na klarinet

Hra na fagot

Hra na lesní roh

Hra na trubku

Hra na trombon

Hra na bicí nástroje

Hra na kytaru

Cíl studia

Prezentace uměleckého hudebně interpretačního projektu a vypracování teoretické práce, která svým originálním tvůrčím přístupem prokáže schopnost doktoranda pracovat s přiměřenými výzkumnými metodami. Teoretická práce souvisí s uměleckou složkou studia a zabývá se problémy, které budou přínosné pro zlepšení znalostí o interpretaci, tj. kvalitativně lepší úroveň poznání interpretační praxe.

Profil absolventa

Absolvent musí prokázat nadprůměrné všeobecné znalosti historických a kulturních souvislostí. Musí mít přehled o dosavadním vývoji vědeckého výzkumu na mezinárodní úrovni. Současně musí ovládat vědecko-výzkumné pracovní metody, které dokáže aplikovat na principy vlastní umělecké interpretace.

Jeho kvalifikace bude zahrnovat mnohostrannou možnost uplatnění, neboť bude schopen publikační činnosti v odborném tisku, tvorby skript, monografií i vědeckých prací. Zároveň bude připraven pro náročnou uměleckou činnost. Souhrn vědeckých a uměleckých znalostí, získaných v průběhu studia, jej bude předurčovat k vysoce odborné a kvalifikované úrovni výuky na vysokoškolských institucích univerzitního charakteru.

Podmínky průběhu studia a jeho zakončení

Student doktorského studijního programu studuje prezenční nebo kombinovanou formou studia podle individuálního studijního plánu, jehož návrh s ním vypracuje školitel. Individuální studijní plán projednává oborová rada a schvaluje děkan.

Jeho součástí musí být zejména:

- a) téma disertační práce sestávající z formulace zadání uměleckého projektu a teoretické části práce,
- b) obsahové zaměření samostatné tvůrčí a teoretické činnosti,
- c) vlastní vzdělávací činnost s ohledem na oborovou specializaci a téma disertační práce,

- d) studijní předměty, které je student povinen absolvovat,
- e) činnosti související s tvůrčí činností, zejména stáže a pobyty na jiných pracovištích, účast na konferencích, seminářích, festivalech, soutěžích a kurzech,
- f) rozsah pedagogického působení na fakultě,
- g) časové rozvržení studia.

Teoretická část disertační práce v rozsahu nejméně 60 stran musí obsahovat zejména:

- a) přehled o současném stavu problematiky, která je předmětem disertační práce,
- b) cíl disertační práce,
- c) výsledky řešení uměleckého a vědeckého úkolu s uvedením nových poznatků, jejich analýzu i význam pro realizaci v praxi nebo pro další rozvoj oboru,
- d) seznam použité literatury,
- e) seznam vlastních prací (teoretických nebo praktických), vztahujících se k tématu disertační práce.

Součástí disertační práce je rovněž dokumentace uměleckých výkonů. Její součástí je vždy souhrn v českém a anglickém jazyce, zpravidla v rozsahu jedné strany.

K obhajobě disertační práce se může student přihlásit po vykonání všech předepsaných zkoušek a splnění úkolů daných jeho studijním plánem.

Komisi pro obhajobu disertační práce (včetně jejího předsedy), která je nejméně pětičlenná, jmenuje na návrh oborové rady děkan fakulty.

Komise jmenuje nejméně dva oponenty disertační práce.

Oponentský posudek musí obsahovat zejména vyjádření:

- a) k aktuálnosti tématu disertační práce,
- b) zda disertace splnila stanovený cíl,
- c) k postupu řešení problému a k výsledkům disertační práce s uvedením konkrétního přínosu studenta,
- d) k významu pro praxi nebo rozvoj oboru,
- e) u teoretické části k formální úpravě a jazykové úrovni.

Komise pro obhajobu disertační práce je usnášeníschopná za přítomnosti alespoň dvou třetin jejích členů. Pro přijetí návrhu je nutná většina hlasů všech členů komise.

Ke státní doktorské zkoušce se student může přihlásit po obhajobě disertační práce.

Státní doktorská zkouška se koná před zkušební komisí, která je nejméně pětičlenná.

Předsedu a členy komise jmenuje na základě návrhu oborové rady děkan fakulty v souladu s § 53 odst. 2 a 3 zákona o vysokých školách.

Při státní doktorské zkoušce se ověřuje, zda si student osvojil širší vědní základ oboru, vědomosti z oblasti tematického zaměření disertační práce, zda ovládl metody vědecké práce

a je způsobilý osvojovat si nové poznatky, vyhodnotit je a tvůrčím způsobem využívat. Součástí státní doktorské zkoušky je diskuse o souvislostech s tématem disertační práce. Toto pojednání obsahuje zejména kriticky zhodnocený stav poznání v oblasti tématu disertační práce, vymezení předpokládaných cílů disertační práce a charakteristiky zvolených metod řešení.

Vstupní požadavky – přijímací zkouška musí prokázat zejména:

- a) teoretické znalosti (dějiny hudby, dějiny kultury, estetika, filozofie umění),
- b) schopnost reflexe,
- c) odpovídající umělecké výsledky,
- d) jazykové znalosti,
- e) nosnost tématu uvažované disertační práce.

Uchazeč předloží písemně prezentaci tématu disertační práce v rozsahu 2-4 stran, která musí obsahovat charakteristiku obsahu a představu o způsobu zpracování včetně předběžného popisu příslušných studijních materiálů.

Zaměření a rozsah požadovaných znalostí

Student doktorského studijního programu musí být schopen zejména:

- a) prokazovat své tvůrčí schopnosti,
- b) číst a rozumět cizojazyčnému odbornému textu,
- c) vyhledávat prameny a literaturu k zadanému tématu,
- d) reflektovat svůj obor v širším kontextu,
- e) samostatně vypracovávat vlastní teze a řešení daných problémů,
- f) vyjadřovat se písemnou formou na vynikající úrovni.

Studijní předměty

1. konzultace u školitele,

2. cizí jazyk I – závěrečná zkouška obsahuje zejména:

- a) znalost cca 50 stran odborného textu (zkoušející obdrží min. 14 dní před zkouškou kopii),
- b) rozhovor na základě tohoto textu,
- c) překlad vybraného úryvku,
- d) přečtení kratšího textu a vypracování krátkého resumé (se slovníkem),

- e) znalost hudební terminologie,
3. cizí jazyk II – zkouška obsahuje zejména:
- a) test v rozsahu přibližně dvouletého studia,
 - b) rozhovor v rámci základních komunikačních témat,
 - c) znalost základní hudební terminologie v rozsahu cca 100 slov,
4. teorie umění,
5. dějiny výtvarného umění,
6. slovesné umění 20. století,
7. estetika,
8. filozofie umění,
9. etika,
10. příprava uměleckých výkonů – v instrumentálních oborech a oboru zpěv student připraví v průběhu studia dva celovečerní koncerty, v oborech dirigování sboru, dirigování orchestru a operní režie připraví jeden celovečerní projekt buď v rámci HF JAMU nebo jiné adekvátní instituce.

Další povinnosti

Během prvního ročníku studia připraví student text v rozsahu nejméně 15 stran, který je hrubou verzí disertační práce. Jeho obsahem je všeobecné shrnutí zvolené problematiky, příp. zpracování specifické části tématu.

V průběhu druhého roku studia zpracuje student podrobně bibliografii světové literatury a pramenů, které se vztahují k danému tématu.

Návrh témat disertačních prací

Tvůrčí část

Realizace závažného hudebně interpretačního projektu, jímž může např. být:

- nastudování a realizace (včetně zvukové dokumentace, tj. CD) kompletního cyklu, např. J. S. Bach – Temperovaný klavír, Umění fugy, Hudební oběť, Lipské chorály, tzv. Dogmatické chorály (III. Teil der Klavierübung), Partity pro housle, Suita pro violoncello, L. van Beethoven – Sonáty, W. A. Mozart – Sonáty, písňové cykly F. Schuberta, G. Mahlera apod.,
- nastudování a realizace (včetně zvukové dokumentace, tj. CD) sólových, komorních a koncertantních skladeb zvoleného autora pro určitý nástroj, např. W. A. Mozart – Koncert pro klarinet, klarinetový kvintet a skladby pro dechová komorní obsazení, uplatňující variabilním způsobem příslušný nástroj, tj. v tomto případě klarinet,
- interpretační rekonstrukce díla, určeného v době vzniku pro dnes prakticky neexistující nástroj, např. W. A. Mozart – souborné dílo dnes interpretované na varhany, ale původně určené pro tzv. flétnové hodiny, tj. hrací strojek,

- nastudování a realizace (včetně zvukové dokumentace, tj. CD) projektu, zaměřeného k problematice historicky poučené interpretace, zejména z období baroka,
- nastudování a realizace (včetně dokumentace, tj. CD, příp. video) díla nebo souboru děl z oblasti hudby 2. poloviny 20. století s akcentem na nové možnosti tvůrčích přístupů,
- samostatná režijní příprava a realizace (včetně video dokumentace) závažného operního projektu,
- samostatný dirigentský projekt, spočívající v nastudování a provedení (včetně dokumentace, tj. CD, příp. video) celovečerního díla operního, kantátového, symfonického, nebo souboru takových děl (např. cyklus symfonií určitého autora). Speciálně orientovaným projektem může být rovněž nastudování a realizace závažného díla nebo souboru děl z oblasti hudby 2. poloviny 20. století s akcentem na nové možnosti tvůrčích přístupů.

Teoretická část

Práce ve výše uvedeném rozsahu, přiložená k vlastnímu uměleckému projektu a přinášející v původním a samostatném pohledu zejména:

- komentář a vlastní analýzu tvůrčí metody autora,
- hudebně teoretickou, estetickou a historickou argumentaci pro zvolené postupy, opřenou o hluboké studium a bezpečnou znalost teoretické literatury oboru,
- zobecňující závěry, obecný pohled na problematiku, shrnující a rozšiřující spektrum pohledů na danou problematiku o autorovy zkušenosti z praktické části.

Ke spisu mohou být s komentářem a analýzou přiloženy také pomocné pracovní materiály, např. poznámky k interpretaci, režijní poznámky ve scénáři, nebo sdělení o postupech, které autor během práce na projektu z různých důvodů pozměnil, či zrušil poté, kdy je při své práci na projektu vyzkoušel. (Zahrnutí takových materiálů a informací do teoretické reflexe má nesmírnou cenu, neboť mnohdy vypovídá o průběhu tvůrčího procesu více, než sama definitivní podoba projektu.)

Příklady publikovaných témat (literatura)

Badura-Skoda, Paul: Bach-Interpretation. Die Klavierwerke Bachs.

Laaber-Verlag 1999

Caraci Vela, Maria: Kritika hudebního textu. Metody a problémy hudební filologie. České vydání připravili Alena Jakubcová, Angela Romagnoli a Jiří K. Kroupa.

Koniasch Latin Press, Praha 2001

Cortot, Alfred: Cours d'Interpretation. Paris 1934

Dobrodinský, Jan Mária: Interpretačné problémy polyfonného spevu.

Bratislava 1984

Dolmetsch, Arnold: Interpretace hudby 17. a 18. století.

SNKLHU, Praha 1958

Donington, Robert: The interpretation of Early Music.

Faber-Faber, London 1975

Frotscher, Gotthold: Aufführungspraxis alter Musik. Wilhelmhaven 1971

Haas, Robert: Aufführungspraxis der Musik. Potsdam 1931

Holečková-Dolanská, Jelena: O deklamaci zpívaného slova. Živá hudba VII, 1980

Janeček, Karel: Smetanův kvartet Z mého života, tektonický rozbor.

SPN, Praha 1968

Janeček, Karel: Smetanova komorní hudba. Kompoziční výklad. Supraphon, Praha 1978

Jindrák, Jindřich: K interpretační problematice Dvořákových Biblických písní. Živá hudba VII, 1980

Klinda, Ferdinand: Organová interpretácia. Opus, Bratislava 1983

Kratochvíl, Jiří: Otázka původního znění Mozartova Koncertu pro klarinet a Kvintetu pro klarinet a smyčce. Hudební věda 1967/1

Kratochvíl, Jiří: Dechové nástroje v klavírních koncertech W. A. Mozarta. Živá hudba VIII, 1983

Kratochvíl, Jiří: Úpravy a retuše v praxi. Živá hudba IX, 1986

Kratochvíl, Jiří: Koncertantní dechové nástroje ve vokálních skladbách J. J. Ryby. Živá hudba VIII, 1983

Kratochvíl, Jiří: Mozartovské otazníky. Živá hudba X, 1989

Kuna, Milan-Bláha, Miloš: Čas a hudba. K dramaturgii časových prostředků v hudebně interpretačním výkonu. Academia, Praha 1982

Quantz, J. J.: Versuch einer Anweisung die Flöte traversiere zu spielen. 1752

Růžičková, Zuzana: Interpretační praxe v barokní hudbě. SPN, Praha 1985

Sýkora, Václav Jan: Dějiny klavírního umění. Praha 1973

Sýkora, Václav Jan: Improvizace včera a dnes. Praha 1966

Zich, Jaroslav: Prostředky výkonného hudebního umění. SNKLHU, Praha 1959

Zich, Jaroslav: Orchestrace koncertu pro smyčcový nástroj (A. Dvořák: Koncert pro violoncello). Živá hudba VI, 1976

Zich, Jaroslav: Sdělovací schopnost hudby. In: Kapitoly a studie z hudební estetiky. Supraphon, Praha 1975

Kompozice a teorie kompozice

Pro uvedené obory navrhujeme ustavení společné oborové rady pro hudební fakulty JAMU a AMU, složené z profesorů a docentů obou fakult a dalších významných osobností oboru. Za účelem garance teoretické složky jsou v návrhu složení oborové rady rovněž odborníci hudebně teoretického zaměření.

HF JAMU Brno HAMU Praha

prof. PhDr. Jindřiška Bártová prof. PhDr. Jaromír Havlík, CSc.

prof. PhDr. Leoš Faltus prof. Ivan Kurz

prof. Arnošt Parsch prof. Václav Riedlbauch

prof. PhDr. Miloš Štědroň, CSc. prof. PhDr. Milan Slavický

Doktorské studium uvedených oborů je určeno absolventům magisterského studia, kteří vyhoví náročným podmínkám přijímacího řízení.

Disertační práci se rozumí závažná kompozice (příp. soubor takových děl) a samostatná písemná práce v rozsahu nejméně 80 stran (bez příp. notových příkladů, přehledů, grafů apod.), která je zaměřena k dosud neřešeným otázkám příslušného zaměření.

Školitel je navrhován z okruhu uměleckých a profesních osobností oboru i s ohledem na téma a zaměření uměleckého projektu disertační práce.

V souvislosti s teoretickou složkou kooperuje v konzultačním smyslu oborová rada s Katedrou hudebních a humanitních věd HF JAMU, na obou fakultách pak s teoreticky zaměřenými odborníky příslušných kateder. Tito odborníci se vyjadřují k formulaci zadání a mohou doporučit doplnění, rozšíření nebo jiné úpravy. Kromě toho doporučují formu teoretického studia a dílčích teoretických zkoušek v rámci individuálního studijního plánu doktoranda (např.

studijní literaturu k problematice tématu, návštěvu speciálních teoretických přednášek, seminářů apod.) a celkově garantují teoretickou úroveň studia.

Cíl studia

Prezentace uměleckého hudebně kompozičního projektu a vypracování teoretické práce, která svým originálním tvůrčím přístupem prokáže schopnost doktoranda pracovat s přiměřenými výzkumnými metodami. Teoretická práce souvisí s uměleckou složkou studia a zabývá se problémy, které budou přínosné pro zlepšení znalostí o kompozici, tj. kvalitativně zlepší úroveň poznání hudebně kompoziční praxe.

Profil absolventa

Absolvent musí prokázat nadprůměrné všeobecné znalosti historických a kulturních souvislostí. Musí mít přehled o dosavadním vývoji vědeckého výzkumu na mezinárodní úrovni. Současně musí ovládat vědecko-výzkumné pracovní metody, které dokáže aplikovat na principy vlastní kompoziční praxe.

Jeho kvalifikace bude zahrnovat mnohostrannou možnost uplatnění, neboť bude schopen publikační činnosti v odborném tisku, tvorby skript, monografií i vědeckých prací. Zároveň bude připraven pro náročnou uměleckou činnost. Souhrn vědeckých a tvůrčích znalostí, získaných v průběhu studia, jej bude předurčovat k vysoce odborné a kvalifikované úrovni výuky na vysokoškolských institucích univerzitního charakteru.

Podmínky průběhu studia a jeho zakončení

Student doktorského studijního programu studuje prezenční nebo kombinovanou formou studia podle individuálního studijního plánu, jehož návrh s ním vypracuje školitel. Individuální studijní plán projednává oborová rada a schvaluje děkan.

Jeho součástí musí být zejména:

- a) téma disertační práce sestávající z formulace zadání projektu a teoretické části práce,
- b) obsahové zaměření samostatné tvůrčí a teoretické činnosti,
- c) vlastní vzdělávací činnost s ohledem na oborovou specializaci a téma disertační práce,
- d) studijní předměty, které je student povinen absolvovat,
- e) činnosti související s tvůrčí činností, zejména stáže a pobyty na jiných pracovištích, účast na konferencích, seminářích, festivalech, soutěžích a kurzech,
- f) rozsah pedagogického působení na fakultě,
- g) časové rozvržení studia.

Teoretická část disertační práce v rozsahu nejméně 80 stran musí obsahovat zejména:

- a) přehled o současném stavu problematiky, která je předmětem disertační práce,
- b) cíl disertační práce,
- c) výsledky řešení uměleckého a vědeckého úkolu s uvedením nových poznatků, jejich analýzu i význam pro realizaci v praxi nebo pro další rozvoj oboru,
- d) seznam použité literatury,

e) seznam vlastních prací (teoretických nebo praktických) vztahujících se k tématu disertační práce.

Součástí disertační práce je rovněž dokumentace uměleckých prací. Její součástí je vždy souhrn v českém a anglickém jazyce, zpravidla v rozsahu jedné strany.

K obhajobě disertační práce se může student přihlásit po vykonání všech předepsaných zkoušek a splnění úkolů daných jeho studijním plánem.

Komisi pro obhajobu disertační práce (včetně jejího předsedy), která je nejméně pětičlenná, jmenuje na návrh oborové rady děkan fakulty.

Komise jmenuje nejméně dva oponenty disertační práce.

Oponentský posudek musí obsahovat zejména vyjádření:

a) k aktuálnosti tématu disertační práce,

b) zda disertace splnila stanovený cíl,

c) k postupu řešení problému a k výsledkům disertační práce s uvedením konkrétního přínosu studenta,

d) k významu pro praxi nebo rozvoj oboru,

e) u teoretické části k formální úpravě a jazykové úrovni.

Komise pro obhajobu disertační práce je usnášeníschopná za přítomnosti alespoň dvou třetin jejích členů. Pro přijetí návrhu je nutná většina hlasů všech členů komise. Ke státní doktorské zkoušce se student může přihlásit po obhajobě disertační práce.

Státní doktorská zkouška se koná před zkušební komisí, která je nejméně pětičlenná.

Předsedu a členy komise jmenuje na základě návrhu oborové rady děkan fakulty v souladu s § 53 odst. 2 a 3 zákona o vysokých školách.

Při státní doktorské zkoušce se ověřuje, zda si student osvojil širší vědní základ oboru, vědomosti z oblasti tematického zaměření disertační práce, zda ovládl metody vědecké práce a je způsobilý osvojovat si nové poznatky, vyhodnotit je a tvůrčím způsobem využívat.

Součástí státní doktorské zkoušky je diskuse o souvislostech s tématem disertační práce.

Toto pojednání obsahuje zejména kriticky zhodnocený stav poznání v oblasti tématu disertační práce, vymezení předpokládaných cílů disertační práce a charakteristiky zvolených metod řešení.

Vstupní požadavky – přijímací zkouška musí prokázat zejména:

a) teoretické znalosti (dějiny hudby, dějiny kultury, estetika, filozofie umění),

b) schopnost reflexe,

c) odpovídající umělecké výsledky,

d) jazykové znalosti,

e) nosnost tématu uvažované disertační práce.

Uchazeč předloží písemně prezentaci tématu disertační práce v rozsahu 2-4 stran, která musí obsahovat charakteristiku obsahu a představu o způsobu zpracování včetně předběžného popisu příslušných studijních materiálů.

Zaměření a rozsah požadovaných znalostí

Student doktorského studijního programu musí být schopen zejména:

- a) prokazovat své tvůrčí schopnosti,
- b) číst a rozumět cizojazyčnému odbornému textu,
- c) vyhledávat prameny a literaturu k zadanému tématu,
- d) reflektovat svůj obor v širším kontextu,
- e) samostatně vypracovávat vlastní teze a řešení daných problémů,
- f) vyjadřovat se písemnou formou na vynikající úrovni.

Studijní předměty

1. konzultace u školitele,

2. cizí jazyk I – závěrečná zkouška obsahuje zejména:

- a) znalost cca 80 stran odborného textu (zkoušející obdrží min. 14 dní před zkouškou kopií),
- b) rozhovor na základě tohoto textu,
- c) překlad vybraného úryvku,
- d) přečtení kratšího textu a vypracování krátkého resumé,
- e) znalost hudební terminologie,

3. cizí jazyk II – zkouška obsahuje zejména:

- a) znalost cca 50 stran odborného textu (zkoušející obdrží min. 14 dní před zkouškou kopií),
- b) rozhovor na základě tohoto textu,
- c) překlad vybraného úryvku,
- d) přečtení kratšího textu a vypracování krátkého resumé,
- e) znalost hudební terminologie,

4. teorie umění,

5. dějiny výtvarného umění,

6. slovesné umění 20. století,
7. estetika,
8. filozofie umění,
9. etika,
10. příprava prezentace umělecké práce – buď v rámci HF JAMU nebo jiné adekvátní instituce.

Další povinnosti

Během prvního ročníku studia připraví student text v rozsahu nejméně 20 stran, který je hrubou verzí disertační práce. Jeho obsahem je všeobecné shrnutí zvolené problematiky, příp. zpracování specifické části tématu.

V průběhu druhého roku studia zpracuje student podrobně bibliografii světové literatury a pramenů, které se vztahují k danému tématu.

Návrh témat disertačních prací

Tvůrčí část

- kompozice závažného díla operního, symfonického, komorního, vokálního apod., nebo souboru takových děl,
- speciálně zaměřený kompoziční projekt ekvivalentního rozsahu a závažnosti, např. rekonstrukce nedokončené skladby významného skladatele minulosti (viz např. Štědroňova a Faltusova rekonstrukce Janáčkova houslového koncertu),
- vytvoření díla, které je propojeno na základě speciální objednávky s jiným multioborovým projektem (z minulosti např. Varèseva Poème électronique, vytvořená k ozvučení le Corbusièrova interiéru pavilonu Philips na světové výstavě Expo 58 v Bruselu).

Teoretická část

Práce ve výše uvedeném rozsahu, přiložená k vlastnímu uměleckému projektu a přinášející v původním a samostatném pohledu zejména:

- komentář a vlastní analýzu tvůrčí metody autora,
- hudebně teoretickou, estetickou a historickou argumentaci pro zvolené postupy, opřenu o hluboké studium a bezpečnou znalost teoretické literatury oboru,
- zobecňující závěry, obecný pohled na problematiku, shrnující a rozšiřující spektrum pohledů na danou problematiku o autorovy zkušenosti z praktické části.

Ke spisu mohou být s komentářem a analýzou přiloženy také pomocné pracovní materiály, např. skici vznikajícího autorského projektu nebo sdělení o postupech, které autor během práce na projektu z různých důvodů pozměnil, či zrušil poté, kdy je při své práci na projektu vyzkoušel. (Zahrnutí takových materiálů a informací do teoretické reflexe má nesmírnou cenu, neboť mnohdy vypovídá o průběhu tvůrčího procesu více, než sama definitivní podoba projektu.)

Příklady publikovaných témat (literatura)

- Boulez, Pierre: Nové hudební myšlení. In: Nové cesty hudby. Praha 1964
- Burghauser, Jarmil: Janáčková tvorba komorní a symfonická. Musikologie, sv. 3, str. 211-305, Praha 1955
- Burghauser, Jarmil: Orchestrace Dvořákových Slovanských tanců. SNKLHU, Praha 1959
- Burghauser, Jarmil: Seriální harmonický princip. Nové cesty hudby, SHV, Praha 1964
- Burghauser, J.-Špelda, A.: Akustické základy orchestrace. Panton, Praha 1967
- Eimert, Herbert: Grundlagen der musikalischen Reihentechnik. Wien 1964
- Eimert, Herbert: Lehrbuch der Zwölfttechnik. Wiesbaden 1954
- Leoš Faltus: Hudební semiotika pro skladatele
Metoda montáže v teorii kompozice
- Leoš Faltus, Miloš Štědroň: Formování hudby
- Fux, Johann Joseph: Die Lehre vom Kontrapunkt (Gradus ad Parnassum, 2. kniha, 1.-3.cvičení). Hermann Molck Verlag 1938
- Hába, Alois: Neue Harmonielehre des diatonischen, chromatischen, Viertel-, Drittel-, Sechstel-, und Zwölftel-Tonsystems.
Kistner und Siegel, Leipzig 1927
- Hába, Alois: Souměrnost evropského tónového systému.
Rytmus, IX/7, 1944
- Hindemith, Paul: Komponist in seiner Welt. Weiten und Grenzen. Atlantis Verlag AG, Zürich 1959
- Hindemith, Paul: Unterweisung im Tonsatz I., theoretischer Teil. Schotts Söhne, Mainz 1940
- Hlobil, Emil: Nauka o hudebních formách. SHV, Praha 1963
- Ištvan, Miloslav: Metoda montáže izolovaných prvků v hudbě. Panton, Praha 1973
- Ištvan, Miloslav: Poznámky k soudobé hudební formě a rytmu. JAMU, Brno 1978
- Ištvan, Miloslav: Struktura a tvar hudebního objektu. JAMU, Brno 1978
- Ištvan, Miloslav: Jednohlas v soudobé hudbě. JAMU, Brno 1989
- Janáček, Leoš: Hudebně teoretické dílo I. Supraphon, Praha 1968
- Janáček, Leoš: Hudebně teoretické dílo II. Supraphon, Praha 1974
- Janáček, Leoš: Úplná nauka o harmonii. Brno 1920
- Janeček, Karel: Živá hudba. Tempo, XV/7, 1935
- Janeček, Karel: Hudební formy. SNKLHU, Praha 1955
- Janeček, Karel: Melodika. SNKLHU, Praha 1956
- Janeček, Karel: Zvukové vlastnosti harmonického materiálu. Živá hudba II, 1962
- Janeček, Karel: Základy moderní harmonie. ČSAV, Praha 1965
- Janeček, Karel: Tektonika. Supraphon, Praha 1968
- Janeček, Karel: Skladatelská práce v oblasti klasické harmonie. Academia, Praha 1973
- Jelinek, Hans: Úvod do dodekafonické skladby. Překlad Eduard Herzog. Supraphon, Praha-Bratislava 1967
- Jeremiáš, Otakar: Praktické pokyny k instrumentaci symfonického orchestru. Panton, Praha 1959
- Jirák, Karel Boleslav: Nauka o hudebních formách. HMUB, Praha 1931
- Kapr, Jan: Konstanty. Panton, Praha 1967
- Kohoutek, Ctirad: Novodobé skladebné teorie západoevropské hudby. SHV, Praha 1962

Kohoutek, Ctirad: Novodobé skladebné směry v hudbě. SHV, Praha 1965
 Kohoutek, Ctirad: Projektová hudební kompozice. SPN, Praha 1969
 Kohoutek, Ctirad: Hudební styly z hlediska skladatele. Panton, Praha 1966
 Kučera, Václav: Variační proces jako transformace významových kvalit modelu. In: Nové cesty hudby, Praha 1970
 Linka, Arne: Náznakovost tematických návratů v hudbě 20. století. SČSKU, Praha 1982
 Linka, Arne: Konsonance a disonance dnes. In: Sborník referátů z HT seminářů. SČSKU, Praha 1984-85
 Arnošt Parsch, Alois Piňos, Jaroslav Šťastný: Transference hudebních elementů v kompozicích s současných skladatelů
 Arnošt Parsch, Alois Piňos, Jaroslav Šťastný: Náhoda, princip, systém (poznámky k odrazu přírody v soudobé hudbě)
 Piňos, Alois: Tónové skupiny. Supraphon, Praha 1971
 Podešva, Jaromír: Možnosti kadence v dvanáctitónovém poli. In: Současná hranice tonality, str. 39-76. Panton, Praha 1974
 Ruť, Josef: Dvanáctitónová tonální teorie. Panton, Praha 1969
 Ruť, Josef: Relativistická teorie hudebního pohybu. Panton, Praha 1990
 Rychlík, Jan a kolektiv: Moderní instrumentace. Panton, Praha 1968
 Schönberg, Arnold: Die formbildenden Tendenzen der Harmonie. Schott, Mainz 1957
 Schönberg, Arnold: Harmonielehre. Wien 1956 (reedice)
 Schönberg, Arnold: Stil und Gedanke. Fischer Verlag 1976
 Stockhausen, Karlheinz: Momentová forma. In: Nové cesty hudby. Praha 1970
 Tichý, Vladimír: Funkční výklad hudební formy. Živá hudba VII, SPN, Praha 1980
 Tichý, Vladimír: Modalita. Živá hudba VIII, SPN, Praha 1983
 Tichý, Vladimír: Tektonická úloha kinetiky v Českých tancích B. Smetany. Hudební věda 1, str. 40-50, Praha 1996
 Tichý, Vladimír: Harmonicky myslet a slyšet. HAMU, Praha 1996
 Tichý, Vladimír: Zu den tektonischen Aspekten der Klangfarbe. In: Systematische Musikwissenschaft, str. 221-227, Hamburg 1996
 Tichý, Vladimír: Harmonic Field. In: Musicologica Olomucensia III. Vydavatelství Univerzity Palackého, Olomouc 1997
 Webern, Anton: Der Weg zur neuen Musik. Willi Reich, Wien 1960
 Zich, Jaroslav: Instrumentační práce se skupinami. SNKLHU, Praha 1957
 Zich, Jaroslav: Instrumentace Páté symfonie D. Šostakoviče. Živá hudba VII, SPN, Praha 1980
 Zich, Jaroslav: Orchestrace klavírní skladby (A. Glazunov: Chopiniana, op. 46). Živá hudba VIII, SPN, Praha 1983
 Zich, Jaroslav: Orchestrace finále Čtvrté symfonie G. Mahlera (Zpěv s orchestrem). Živá hudba IX, SPN, Praha 1986

Další možné tituly autorů Piňose a Medka a další

Hudební produkce

Personální zabezpečení studia:

Navrhujeme ustavení společné oborové rady pro hudební fakulty JAMU a HAMU, složené z profesorů a docentů obou fakult a významných osobností oboru. Za účelem garance teoretické složky jsou v návrhu složení oborové rady rovněž odborníci hudebně teoretického zaměření.

HF JAMU

Prof. PhDr. Jindřiška Bártová
Prof. Arnošt Parsch
JUDr. Lenka Valová
Prof. Ing. MgA. Ivo Medek, Ph.D.

HAMU

Prof. PhDr. Jaromír Havlík, CSc.
PhDr. Jiří Štílec, CSc.
JUDr. Jitka Mráčková, CSc.

Doktorské studium oboru hudební produkce je určeno absolventům magisterského studia tohoto oboru, kteří vyhoví náročným podmínkám přijímacího řízení.

Disertační práci se rozumí realizace závažného hudebně organizačního projektu včetně jeho kvalitního ekonomického zajištění a samostatná písemná práce v rozsahu nejméně 150 stran (bez případných notových příkladů, přehledů, grafů apod.), která je zaměřena ke konkrétním producentským, organizačním a dalším problémům našeho i světového hudebního života a hudebního nebo hudebně zábavního průmyslu.

Školitel je navrhován z okruhu profesních osobností oboru a s ohledem na téma a zaměření projektu disertační práce.

V souvislosti s teoretickou složkou kooperuje v konzultačním smyslu oborová rada s Katedrou hudebních a humanitních věd HF JAMU a Katedrou teorie a dějin hudby na HAMU, na obou fakultách pak s významnými odborníky dalších kateder. Tito odborníci se vyjadřují k formulaci zadání a mohou doporučit doplnění, rozšíření nebo jiné úpravy. Kromě toho doporučují formu teoretického studia a dílčích teoretických zkoušek v rámci individuálního studijního plánu doktoranda (např. studijní literaturu k problematice tématu, návštěvu speciálních teoretických přednášek, seminářů apod.) a celkově garantují teoretickou úroveň studia.

Cíl studia

Prezentace samostatného hudebně producentského projektu ve všech jeho vazbách na financování, realizaci, propagaci, marketing, případně brand marketing a public relations a vypracování teoretické práce, která svým originálním tvůrčím přístupem prokáže schopnosti doktoranda uplatnit nebo tvůrčím způsobem aplikovat existující teoretické poznatky a metody, nebo je modifikovat podle zvoleného projektu, zejména s ohledem na takové kategorie, jako je celková kulturní politika, nonprofitní a profitní sféra, předběžný vyrovnaný rozpočet projektu nebo hudebního produktu, fund raising, sponzoring, granty domácí, granty EU, daňová problematika a problematika autorského zákona, otázky průmyslu volného času a zábavy. Teoretická práce souvisí s hudebně organizační složkou studia a zabývá se problémy, které dopomohou k lepšímu poznání a zejména úspěšnému ovládnutí hudebně organizační a producentské praxe.

Profil absolventa

Absolvent musí prokázat nadprůměrné znalosti historických, kulturních a producentských souvislostí a zároveň vykázat mimořádné celospolečensky významné praktické výsledky v oboru hudební produkce. Musí mít přehled o dosavadním vývoji hudební oblasti, hudebního průmyslu, marketingu a výzkumu této sféry na mezinárodní úrovni. Současně musí ovládat analytické - a odbornou literaturou poučené - pracovní metody, které dokáže aplikovat na principy vlastní činnosti v oboru hudební produkce a managementu. Jeho kvalifikace bude zahrnovat možnost praktického uplatnění na vysokých řídicích místech privátní i veřejné sféry v oblasti hudby a zároveň by měl být schopen publikační činnosti v odborném tisku. Souhrn praktických producentských znalostí hluboce poučených v odborné literatuře a schopnost jejich zdůvodněného uplatnění nebo dalšího zprostředkování umožní absolventům působit i v oblasti kvalifikované úrovně výuky na vysokoškolských institucích univerzitního charakteru.

Podmínky průběhu studia a jeho zakončení

Student doktorského studijního programu studuje prezenční nebo kombinovanou formou studia podle individuálního studijního plánu, jehož návrh s ním vypracuje školitel. Individuální studijní plán projednává oborová rada a schvaluje děkan. Jeho součástí musí být zejména:

- a) téma disertační práce sestávající z formulace zadání projektu z oboru hudební produkce a teoretické části práce,
- b) obsahové zaměření samostatné producentské, organizátorské a teoretické činnosti,
- c) vlastní vzdělávací činnost s ohledem na oborovou specializaci a téma disertační práce,
- d) studijní předměty, které je student povinen absolvovat,
- e) činnost související s prací hudebního manažera, zejména stáže a pobyty na jiných pracovištích, účast na konferencích, seminářích, festivalech, soutěžích a kurzech,
- f) rozsah pedagogického působení na fakultě,
- g) časové rozvržení studia.

Teoretická část disertační práce v rozsahu nejméně 150 stran musí obsahovat zejména:

- a) přehled o současném stavu problematiky, která je předmětem disertační práce,
- b) cíl disertační práce,
- c) výsledky řešení hudebně producentského úkolu s uvedením nových poznatků, jejich analýzu i význam pro realizaci v praxi nebo pro další rozvoj oboru,
- d) seznam použité literatury,
- e) seznam vlastních producentských nebo organizátorských projektů (teoretických nebo i praktických prací), vztahujících se k tématu disertační práce.

Součástí disertační práce je rovněž dokumentace činnosti v oboru hudební manažerství. Její součástí je vždy souhrn v českém a anglickém jazyce, zpravidla v rozsahu jedné strany.

K obhajobě disertační práce se může student přihlásit po vykonání všech předepsaných zkoušek a splnění úkolů daných jeho studijním plánem.

Komisi pro obhajobu disertační práce (včetně jejího předsedy), jmenuje na návrh oborové rady děkan fakulty.

Komise jmenuje nejméně dva oponenty disertační práce.

Oponentský posudek musí obsahovat zejména vyjádření:

- a) k aktuálnosti tématu disertační práce,
- b) zda disertace splnila stanovený cíl,

- c) k postupu řešení problému a k výsledkům disertační práce s uvedením konkrétního přínosu studenta,
- d) k významu pro praxi nebo pro rozvoj oboru,
- e) u teoretické části k formální úpravě a jazykové úrovni.

Komise pro obhajoby disertační práce je usnášeníschopná za přítomnosti alespoň dvou třetin jejích členů. Pro přijetí návrhu je nutná většina hlasů všech členů komise. Ke státní doktorské zkoušce se student může přihlásit po obhajobě disertační práce.

Státní doktorská zkouška se koná před zkušební komisí, která je nejméně pětičlenná. Předsedu a členy komise jmenuje na základě návrhu oborové rady děkan fakulty v souladu s § 53 odst.2 a 3 zákona o vysokých školách. Při státní doktorské zkoušce se ověřuje, zda si studenti osvojili širší vědní základ oboru, vědomosti z oblasti tematického zaměření disertační práce, zda ovládli metody vědecké práce a jsou způsobilí osvojovat si nové poznatky, vyhodnotit je a tvůrčím způsobem využívat. Součástí státní doktorské zkoušky je diskuse o souvislostech s tématem disertační práce. Toto pojednání obsahuje zejména kriticky zhodnocený stav poznání v oblasti tématu disertační práce, vymezení předpokládaných cílů disertační práce a charakteristiky zvolených metod řešení.

Vstupní požadavky – přijímací zkouška musí prokázat zejména:

teoretické znalosti (dějiny hudby, dějiny kultury, estetika, filozofie umění)
schopnosti reflexe
odpovídající výsledky dosavadního působení uchazeče v oblasti hudební produkce a hudebního (kulturního) managementu
jazykové znalosti (angličtina povinně a další jazyk podle výběru uchazeče)
nosnost tématu uvažované disertační práce.
Uchazeč předloží písemně prezentaci projektu, který bude zpracován v disertační práci, v rozsahu 2-4 stran, která musí obsahovat charakteristiku obsahu a návrh způsobu zpracování včetně předběžného popisu příslušných praktických i studijních materiálů.

Zaměření a rozsah požadovaných znalostí

Student doktorského studijního programu musí být schopen zejména:
prokazovat své tvůrčí schopnosti,
číst a rozumět cizojazyčnému odbornému textu,
vyhledávat prameny a literaturu k zadanému tématu,
reflektovat svůj obor v širším kontextu,
samostatně zpracovávat vlastní teze a řešení daných problémů,
vyjadřovat se písemnou formou na vynikající úrovni.

Studijní předměty

konzultace u školitele.
cizí jazyk I – závěrečná zkouška obsahuje zejména:
znalost cca 100 stran odborného textu (zkoušející obdrží min. 14 dní před zkouškou kopii),
rozhovor na základě tohoto textu,
překlad vybraného úryvku,
přečtení kratšího textu a vypracování krátkého resumé,
znalost hudební terminologie,

cizí jazyk II – zkouška obsahuje zejména:

znalost cca 80 stran odborného textu (zkoušející obdrží min. 14 dní před zkouškou kopii),
rozhovor na základě tohoto textu,

překlad vybraného úryvku,

přečtení kratšího textu a vypracování krátkého resumé,

znalost hudební a producentské terminologie.

metodologické minimum / formou semináře je adept seznamován s metodologickými základy vědecké, odborné práce/

příprava úkolu v oboru hudební produkce, management, konkrétní producentský úkol teorie, dějiny umění a etika s důrazem na aplikaci těchto disciplín v praxi

Další povinnosti:

během prvního ročníku studia student připraví text v rozsahu nejméně 30 stran, jehož obsahem je zpracování bibliografie vztahující se k danému tématu, případně zpracování specifické části tématu.

V průběhu druhého roku zpracuje dalších 30 stran části tématu.

Návrh témat disertačních prací

Prakticko-realizační část

Realizace závažného hudebně manažerského projektu, jímž může být např.

realizace několikadenního festivalu,

realizace CD (SACD, DVD) nahrávky kompletu skladeb určitým způsobem sjednocených (např. komplet klavírních skladeb Leoše Janáčka, komplet skladeb W. A. Mozarta majících vztah k Praze apod.) včetně přípravy a zajištění celého projektu od jeho financování, přes výrobu nahrávek až bookletu a výslednou distribuci,

realizace projektu propojeného s jiným kulturním odvětvím (např. realizace hudebně divadelní tvorby či filmové opery současného autora, projekty v rámci výstav apod.).

Teoretická část

Práce ve výše uvedeném rozsahu, přiložená k vlastnímu praktickému projektu a přinášející v původním a samostatném pohledu zejména:

komentář a vlastní analýzu tvůrčí metody autora,

hudebně teoretickou, estetickou a historickou argumentaci pro zvolené postupy, opřenou o hluboké studium a bezpečnou znalost teoretické literatury oboru,

zobecňující závěry, obecný pohled na problematiku.

Ke spisu mohou být s komentářem a analýzou přiloženy také pomocné pracovní materiály, např. skici vznikajícího autorského projektu nebo sdělení o postupech, které autor během práce na projektu z různých důvodů pozměnil či zrušil poté, kdy je ve své práci na projektu vyzkoušel. (Zahrnutí takových materiálů a informací do teoretické reflexe má nesmírnou cenu, neboť mnohdy vypovídá o průběhu tvůrčího procesu více, než sama definitivní podoba projektu.)

Příklady publikovaných témat (literatura)

Bay, Rolf: Účinné vedení týmů. Praha, Grada publishing 2000

Bedrnová, Eva - Nový, Ivan a kol.: Psychologie a sociologie řízení. Praha, Management Press 1998

Brezina, Ivan: Média a moc. Praha, Votobia 2000

Covey Stephen R., Dr.: Sedm návyků vůdčích osobností pro úspěšný a harmonický život: návrat etiky charakteru. Pragma 1994

Defleur, Malvin - Ballová, Sandra: Teorie masové komunikace. Praha, Univerzita Karlova 1996

Dobrovolná, Michaela Anna: Projektový management a jeho aplikace v hudební oblasti. Brno, JAMU 2005

Drucker, Peter: Cestou k zítřku: management pro 21. století. Praha 1993

Duber, Rostislav: Neziskový sektor v ekonomice a společnosti. Praha 1996

Dvořák, Jan: Management divadla. Pražská scéna 2004

Dvořák, Jan: Kreativní management pro divadlo. Pražská scéna 2004

Jiráček, J., Köplová, B.: Média a společnost. Praha, Portál 2003

Lebrecht, Norman: Who killed Classical Music. Maestros, Managers and Corporate politics. Carol Publishing Group, 1996

Musil, Josef: Elektronická média v informační společnosti. Praha, Votobia 2003

Petr Pacovský: Člověk a čas : time management IV. generace. Time Expert 2000

Rustomji, M. K. Umění managementu. Praha 1993

Synek, Miloslav: Manažerská ekonomika. Praga, Grada publishing 2003

Říčan, P.: Psychologie osobnosti. Praha, Orbis 1972.

Tretera, Ivo: Nástin dějin evropského myšlení (Od Thalety k Rousseauovi). Praha (COWI) 1996.

Welsch, W.: Naše postmoderní moderna. Praha, Zvon 1994.